

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

לשבת קדש פרשת שלח תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נדריים - כ

1. אלו דוגמאות שנינו של 'פירושן להקל'?

- א. נדר בחרם ואמר לא נדרתי אלא בחרמו של ים.
  - ב. בקרבן ואמר לא נדרתי אלא בקרבנות של מלכים.
  - ג. היה מדבר עם חבירו ואמר לו הרי עצמי קרבן ואמר לא נדרתי אלא בעצם שהנחתי לי להיות נודר בו.
  - ד. קונם אשתי נהנית לי ואמר לא נדרתי אלא באשתי הראשונה שגירשתי, בכל הנ"ל אם הוא ת"ח, נאמן מיד.
- אבל עם הארץ אינו נאמן וצריך להשאל. ואם נהג היתר קודם שנשאל: **לר"מ: עונשין אותן ומחמירין עליהן שיתירו רק ע"י פתח ולא בחרטה. ולחכמים: אין עונשין אותן, ואף פותחין לו פתח ממקום אחר, ומלמדין אותו שינהג איסור אף בנדריים אלו, כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדריים.**

2. כיצד עונשין את עמי הארץ שנהגו היתר?

כדתניא: מי שנזר ועבר על נזירותו, אין נזקקין לו עד שינהוג בו איסור כימים שנהג בהן היתר. לרבי יהודה: אפילו בנזירות גדולה, לרבי יוסי: מדובר רק בנזירות מועטת, אבל בנזירות מרובה מספיק רק 30 יום. רב יוסף: ב"ד הנזקק להתיר את הנדר קודם שנהג איסור באופן זה, לא עשה כהוגן ומוכחים אותם, ולראב"י מנדים אותם.

3. אלו דברים שנינו שלא יהיה אדם רגיל בהם?

לעולם אל תהי רגיל בנדריים, שסופך למעול בשבועות;
אל תהי רגיל אצל עם הארץ שסופך להאכילך טבלים;
אל תהי רגיל אצל כהן עם הארץ, שסופך להאכילך תרומה;
ואל תרבה שיחה עם האשה, שסופך לבא לידי ניאוף.
ראב"י: כל הצופה בנשים - סופו בא לידי עבירה, וכל המסתכל בעקבה [מקום הטינופת המכוון כנגד העקב] של אשה - יהיו לו בנים שאינן מהוגנין. ואמר רב יוסף: אפילו באשתו נדה.
תניא: 'בעבור תהיה יראתו על פניכם' - זו בושה, לבלתי תחטאו - מלמד שהבושה מביאה לידי יראת חטא; מכאן אמרו: סימן יפה באדם שהוא ביישן. **אחרים אומרים: כל אדם המתבייש לא במהרה הוא חוטא, ומי שאין לו בושת פנים - בידוע שלא עמדו אבותיו על הר סיני.**

4. רבי יוחנן בן דהבאי: ד' דברים סחו לי מלאכי השרת, מה הם?

- א. חיגרין מפני מה הויין? מפני שהופכים את שולחנם, ולפי ששינה בירך לוקה בירך.
  - ב. אילמים מפני מה הויין? מפני שמנשקים על אותו מקום.
  - ג. חרשים מפני מה הויין? מפני שמספרים בשעת תשמיש.
  - ד. סומין מפני מה הויין? מפני שמסתכלים באותו מקום.
- ומה ששינו ששאלו את אימא שלום: מפני מה בניך יפיפין ביותר? ואמרה להן: אינו מספר עמי לא בתחילת הלילה ולא בסוף הלילה אלא בחצות הלילה, וכשהוא מספר מגלה טפח ומכסה טפח, ודומה עליו כמי שכפאו שד, ולכן היה ממהר. ואמר לי: כדי שלא אתן את עיני באשה אחרת, ונמצאו בניו באין לידי ממזרות, והנה מצינו שהיה מספר, היינו בעניני תשמיש כדי לרצותה, אבל בדברים אחרים לא מספרים.**
א"ר יוחנן: אמרו חכמים אין הלכה כיוחנן בן דהבאי, אלא כל מה שאדם רוצה לעשות באשתו עושה, משל לבשר הבא מבית הטבח, רצה לאכול במלח - אוכלו, צלי - אוכלו, מבושל - אוכלו, שלוק - אוכלו; וכן דג הבא מבית הצייד.
והוסיף אמימר שאכן אין כוונת רבי יוחנן בן דהבאי שמלאכי השרת ממש סיפרו לו שא"כ לא היו חכמים חולקים, אלא כוונתו לרבנן שמצוינים ונבדלים מהעם כמלאכי השרת.

5. במעשים שהיו, מה ענו לאשה שאמרה ערכתי לבעלי שולחן והפכנו?

רבי: בתי, תורה היתירך, ואני מה אעשה לך. רב: במה שונה מדג שאוכלו לפי רצונו.
ולא תתורו אחרי לבבכם - מכאן אמר רבי: אל ישתה אדם בכוס זה ויתן עיניו בכוס אחר. ופירש רבינא: שאפילו כשהשניה גם כן אשתו.

6. 'זברותי מכס המורדים והפושעים בי' - אמר רבי לוי: אלו בני תשע מדות, בני אסנ"ת משגע"ח. אלו הן?

- א. בני אימה, מטיל עליה אימה שתזדקק לו.
- ב. בני אנוסה, כשאנסה לגמרי.
- ג. בני שנואה, ששונאה ומתוך כך נותן דעתו על אשה אחרת.
- ד. בני נידוי, שבא עליה כשהוא מנודה.
- ה. בני תמורה, כסבור שהיא צרתה.
- ו. בני מריבה, שהיתה ביניהם מריבה לפי שעה.
- ז. בני שכרות, שמתוך שכרותו אינו נותן דעתו על אשתו.
- ח. בני גרושת הלב, שגמר בדעתו לגרשה.
- ט. בני ערבוביא, שבאו עליה כמה בני אדם.
- י. בני חצופה, שמעזה לתבוע בפה. ומה שאמר רבי יונתן: כל אדם שאשתו תובעתו - הויין לו בנים שאפילו בדורו של משה רבינו לא היו כמותם, היינו שמפתה בדברי ריצוי ופיוס.